

κaiώματα ίσα με κείνα που έχουν οι Τούρκοι. Το φιλελεύτερο πολίτευμα έπρεπε πρώτα πρώτα να αναγνωρίσει και να επικυρώσει τα εθνικά δικαια που τόσους αιώνες με τον τύπο των «προνομίων» αναγνώριζαν οι απολυταρχικοί Σουλτάνοι, και έπειτα να παραχωρήσουν, όπως το γράφει δα και το δθωμανικό σύνταγμα, και ίσα πολιτικά δικαιώματα σ' όλα τα έθνη αδιάφορο τι θρησκεία και τι γλώσσα έχουν.

Ίσως το νέο κόμμα που σχηματίστηκε φανερί πιδ έξυπνο δηλαδή πιδ πολιτικό και δώσει σ' όλα τα έθνη της Τουρκίας εκείνο που τους ανήκει (εθνική αυθυπαρξία), και κείνο που γράφει το σύνταγμα (ισοπολιτεία)

Στο πρώτο μου άρθρο για τη «θέση της Τουρκίας» μπορεί κανένας που δέν καλοξέρει τα πράματα της Ανατολής να βρει μίαν αντίφαση. Λέγω δηλαδή στην αρχή πως οι Νεότουρκοι του κοιμάτου σά φιλελεύτερο κόμμα που ήθελε να είναι, μπορούσε να στηρίξει την Τουρκία αντί να τη σείσει. Και παρακάτω λέγω πως το νεοσύστατο κόμμα έπειδή έχει *συντηρητικά* στοιχεία μέσα του παρουσιάζει περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας. Όποιος όμως καλοξέτασε τα πράματα τα ανατολικά, εύκολα θα ξεδιαλύνει τι ήθελα να πω μ' αυτές μου τις φαινομενικά αντιφατικές βεβαιώσε. Το συνταγματικό πολίτευμα είτε το διαφεντεύουν φιλελεύτερα κόμματα είτε το κυβερνοούν συντηρητικά, είναι αναγκαστικά πιδ φιλελεύτερο από την απολυταρχία των Σουλτάνων. Άλλα στην Τουρκία ενώ το αληθινά φιλελεύτερο κόμμα θα έπρεπε να αναγνωρίσει στα έθνη της αυθυπαρξία και ισοπολιτεία, το συντηρητικό θα περιορίζουνταν να αναγνωρίσει μόνο το πρώτο και σιγά σιγά, ύστερα από πολλά παλέματα και ανταγωνισμούς, και το δεύτερο ίσως. Και αυτό θα ήταν καλλίτερο παρά να διοικεί την Τουρκία ένα ψευτοφιλελεύτερο κόμμα σαν το κοιμάτο που δέν είναι άλλο παρά μιά απολυταρχική ολιγαρχία χειρότερη και από την ίδια απολυταρχία των Σουλτάνων, γιατί ενώ το απολυταρχικό πολίτευμα ποτέ δέν έπαψε να αναγνωρίζει την εθνική αυθυπαρξία και κάποια εθνική αυτοδιοίκηση, όσο και να μη θέλησε να δώσει πολιτικά δικαιώματα στα άτομα του έθνους που κυριαρχούσε και στα άλλα έθνη που αναγνώριζε, το ολιγαρχικό πολίτευμα των Νεοτούρκων προσπάθησε και προσπαθεί και τώρα ακόμα με τυραννικές μονοκοντυλιές να σβύσει τις εθνικές διαφορές, να ισοπεδώσει τα έθνη (πράμα αδύνατο) και να μην παραχωρήσει κίολα και στα άτομα των ισοπεδωμένων εθνών, ούτε και σ' όλα τα άτομα του έθνους που κυριαρχεί, τα πολιτικά δι-

κaiώματα που ή ολιγαρχία τα κρατεί για λογαριασμό της μόνο.

Μ' ένα συντηρητικό κόμμα στα πράματα θα απόμεναν στα έθνη εκείνα τουλάχιστο τα δικαιώματα που είχαν και τον καιρό της απολυταρχίας των Σουλτάνων, ενώ με το τωρινό ψευτοφιλελεύτερο κοιμάτο όχι μόνο άλλα δικαιώματα (τα πολιτικά) δέν απόχτησαν τα έθνη, μα ούτε και κείνα που πρώτα τα είχαν εξασφαλισμένα, τώρα δέν τα απολαβαίνουν ελεύτερα.

Το χειρότερο πολιτικό λάθος των Νεότουρκων του κοιμάτου δέν είναι που δίνουν ισοπολιτεία στους λαούς παρά πως υπονομεύουν και τις εθνικές ελευτερίες.

Και επειδή το νέο κόμμα, που κι αυτό λέγεται φιλελεύτερο, θα είναι συντηρητικό τουλάχιστο όσο για την εξακολούθηση της αναγνώρισης των εθνικών ελευτεριών, γι' αυτό τα έθνη της Τουρκίας μ' αυτό το κόμμα θα έχουν συμφέρο να συνεργαστούν και αυτό να φέρουν στην εξουσία, μήπως αυτό καταφέρει και βαστάξει την Τουρκία σαν κράτος εξασφαλίζοντας την προκοπή κάθε ομάδας εθνικής και κάθε άτομου. Και όταν το κάθε άτομο ιδεί χαίρι από την Τουρκία, ως είναι βέβαιαι οι Τούρκοι πως δέ θα παρασέρνεται πιά τόσο εύκολα από εθνικά ιδανικά, ούτε θα γυρεύει διαζύγιο από το κράτος το Τούρκικο, ούτε αυτό το ίδιο το άτομο ούτε ή εθνική ομάδα που ανήκει.

ΙΛΑΣ

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ (*)

Β. ΕΣΟΔΑ

Αυτά είναι με ελικρίνεια και μετριοφροσύνη υπολογισμένα κατ' αντίθεση προς την παλαιότερη συνήθεια να παρασταίνονται έξογκωμένα. Τα έσοδα από έμμέσους φόρους και ιδίως τελωνειακούς δασμούς λογαριάζονται κατά 4.900.000 δρχ. λιγώτερο και αυτό οφείλεται κυρίως στην ελάττωση του δασμού της ζάχαρης, υποθέτουμε όμως ότι εδώ ή μετριοφροσύνη και ή ελικρίνεια μετεδλήθη σε απαισιοδοξία, ότι δηλ. μπορούσαν να σημειωθούν τα έσοδα από τελων. δασμούς σε μεγαλύτερο ποσό, μάλιστα όταν λάβουμε υπό σημείωση το δρόμο που πήραν προς τα επάνω τα έσοδα αυτά τον τελευταίο καιρό και το χτύπημα που θα υποστή το λαθρεμπόριο της ζάχα-

(*) Η άρχή στο παρασμένο φύλλο.

ρης υστερ' από την ελάττωση του δασμού. Και με την εύκαιρία αυτή, που έγινε λόγος για το δασμό της ζάχαρης, μ'αφ'αίρωνται, περιέργως οι δυσκολίες που βάζουν στο εμπόριο αυτές οι διατυπώσεις της συσκευής της ζάχαρης σε πακέτα ώρισμένου βάρους και ή άλλη του να έχη ή ζάχαρη ώρισμένο σχήμα, οι ταινίες κτλ. Αν τα έλάμβαναν αυτά τα μέτρα πρωτίτερα προτού ελαττωθ' ο δασμός θα είχαν δικαιολογημένα ίσως, αλλά σήμερα είναι υπερβολικά, άστυγρά, δίνουν δυσκολίες και θα δώσουν άφορμή στους εμπόρους να κοιτάζουν πώς με κάθε δικαιολογία να τσεπώσουν όσο το δυνατό μεγαλύτερη ωφέλεια από το δασμό που τους άφησε το κράτος.

Στους άμεσους φόρους βλέπουμε σημειωμένο το φόρο του εισοδήματος με 1.100.000 δραχ. ήσαν και για το 1911, που δεν το είδαμε ακόμη και πολύ φοβούμαστε, πώς με τις υποχωρήσεις που κάνει ο κ. Υπουργός κάθε μέρα και τις αναβολές δεν θα εισπράξη το ποσό αυτό, μάλιστα όταν συλλογισθ' κανείς ότι για το 1912 θα συμπέση ή βεβαίωση και εισπράξη δυο χρήσεων, του 1911 και του 1912, και αυτό βέβαια δε θα είναι προς όφελος του δημοσίου εκτός αυτού θα επηρεάση και τη βεβαίωση και εισπράξη του φόρου οικοδομών, για τον οποίον πρόκειται να συνταχτούν οι νέοι φορολογικοί κατάλογοι για την προσεχή πενταετία και φοβούμαστε, ότι θα μ'αφ'αίρουν κάποια οπισθοδρομήση με την κρίση των ένοικίων των τελευταίων χρόνων. Για τους άμεσους φόρους θα είπούμε περισσότερο παρακάτω σχετικά με τη δημοσιονομική πολιτική της Κυβερνήσεως, γιατί μ'αφ'αίρωνται, ότι τα ώραία λόγια που άκούσαμε πέρυσι στην είσήγηση του προϋπολογισμού του 1911, θα μείνουν λόγια!

Το γενικό κεφάλαιο του προϋπολογισμού «τέλη και δικαιώματα» είναι συνταχμένο επίσης με ελκρινεία (σημειώνει, 28 έκτακτ. από τα οποία 16 έκτακτ. είναι τέλη χαρτοσήμου και 6 τέλη ταχυδρομικά τηλεγραφικά και τηλεφωνικά) και υποθέτουμε ότι θα δώση πολύ περισσότερα από ό,τι νομίζε.

Δεν μπορούμε όμως να εγκρίνουμε την τακτική που ακολουθεί ο προϋπολογισμός στο ΓΣ. Κεφάλαιο, να καταχωρήζη δηλ. στις «προσόδους κεφαλαίων, έργων και συμμετοχή του δημοσίου» και τους τόκους κεφαλαίων που είναι κατατεθειμένα σε Τράπεζες, αντί να τα μεταχειριστούμε ως έκτακτα έσοδα, που δε θα τα ίδη πάλι ο προϋπολογισμός. Αυτό συμβαίνει και στις «απολήψεις εκ των εξόδων του προϋπολογισμού» που σημειώνουν 3 1)2 έκτακτ. που εισέρχονται από το Ταμείο της Αμόνης. Στο σύστημα της κατατάξεως των εσόδων βρίσκουμε μικρή διαφορά από τους παρασμένους προϋπολογισμούς

π.χ. βλέπουμε ακόμη να καταλογίζονται στα τακτικά έσοδα ποσά που προέρχονται από απαλλοτριώσεις κινήτης και ακινήτου περιουσίας του κράτους. Επίσης στα τέλη χαρτοσήμου κατατάσσονται και τέλη κληρονομιών, ενώ δημοσιονομικώς έπρεπε να είναι στους άμεσους φόρους, αν και εισπράττονται τεχνικώς με χαρτόσημο, χωρίς να είναι τέλη. Το ίδιο λέμε για τα τέλη των μερισματοποιείων, που κατατάσσονται με τρόπο που φέρνει σύγχυση στα τέλη και δικαιώματα χωρίς να είναι. Επίσης αν από τα έσοδα από τέλη ταχυδρομικά τηλεγραφικά και τηλεφωνικά που είναι 5.889 χιλ. αφαιρέσουμε τα έξοδα διοικήσεως (4.300 χιλ.) και εκείνα που ανήκουν στην Eastern και ξένες τηλεγρ. εταιρείες και διευθύνσεις (740 χιλ.), μένουν 849 χιλ. δραχ. που δεν είναι πια τέλη, αλλά φόροι και ως φόροι έπρεπε να σημειωθούν άλλου.

Η πιο σημαντική ελάττωση των εσόδων προέρχεται από την ελάττωση του δασμού της ζάχαρης (κατά 2 1)2 έκτακτ.) οι δε αύξήσεις προέρχονται κυρίως από προσόδους κεφαλαίων του κράτους (τόκοι 1.750 χιλ.) από απολήψεις από τα έξοδα του προϋπολογισμού (3.591 χιλ.) που εισέρχονται από το Ταμείο της Αμόνης, ως πλεόνασμα, από ένα έκτακτ. περίπου ακόμα (κληροδοτ. Δομπόλη και καταβολές που γίνονται για τόκους και χρεωλύσιο των δανείων των προσφύγων στη Θεσσαλία).

Όλα τα τακτ. έσοδ. του 1912 είναι 141.217.000 αφαιρούμε τις αύξήσεις που είπαμε παρά πάνω (δηλ. το πλεόνασμα του Ταμ. Αμόνης που εισέρχεται στο ταμείο του κράτους και τους τόκ. κεφαλ.) 5.341.000 μένουν κανονικά έσοδα δραχ. 135.876.000 και αυτά μόνον μπορεί να λογαριάση κανείς ως τακτικά έσοδα.

Ο προϋπολογισμός του 1911 έπρόβλεπε κανονικά τακτικά έξοδα 138.730.000 ώστε ο προϋπολ. του 1912 ζητεί λιγώτερα από τα περυσινά κατά δραχ. 2.854.000 και αυτό οφείλεται κυρίως στην ελάττωση του δασμού της ζάχαρης.

Στα παραπάνω έσοδα 141.217.000 προσθέτονται για την τέλεια αποκατάσταση των προσφύγων της Ανατολ. Ρωμυλλίας έκτακτ. έσοδ. από το δάνειο 2.401.000 κ' έτσι όλα τα έσοδα τακτικά και έκτακτα ανέρχονται εις 143.618.000

Έτσι βλέπουμε πολύ συντηρητικά ύπολογισμένα τα έσοδα, άλλου μ'εν επί τη β'άσει των εσόδων των παρασμένων χρόνων, άλλου δε με ελεύθερη εκτίμηση, αλλά και αυτού βλέπουμε τους ύπολογι-